DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 30 czerwca 1972 r. Nr 5 Poz. 18–29

TREŚĆ:

18.

ZARZĄDZENIE Nr 17 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1972 r.

w sprawie dodatkowego wynagradzania za odprzedaż opakowań używanych

PP/3/72

Na podstawie uchwały nr 180/65 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie dodatkowego wynagradzania za odprzedaż opakowań używanych, wkalkulowanych w cenę towaru, nadających się do ponownego użytku, odprzedawanych na podstawie umów dostawcom towarów lub wskazanym przez nich jednostkom, zmienionej uchwałą nr 20/72 Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1972 r. — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z wyłączeniem jednostek, które prowadzą działalność handlową dla ludności.

§ 2. 1. Za czynności związane z odprzedażą jednostkom gospodarki uspołecznionej opakowań pochodzenia krajowego lub z importu wkalkulowanych w cenę towaru, a nadających się do ponownego użytku, zwanych dalej opakowaniami, może być przyznane pracownikom przedsiębiorstw dodatkowe wynagrodzenie, niezależnie od wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu umowy o pracę.

2. Przez czynności, o których mowa w ust. 1, rozumie się rozpakowywanie, segregowanie, oczyszczanie, składowanie, przygotowanie opakowań do wysyłki oraz organizowanie odprzedaży opakowań.

3. Wynagrodzenie dodatkowe nie przysługuje pracownikom, do których normalnych obowiązków należą czynności wymienione w ust. 2.

§ 3. 1. Dodatkowe wynagrodzenie wypłacane jest z bezosobowego funduszu płac, który ulega zwiększeniu o kwotę tego wynagrodzenia.

2. Dodatkowe wynagrodzenie nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 30% wpływów uzyskanych z odprzedaży worków papierowych oraz 8% wpływów uzyskanych z odprzedaży pozostałych typów opakowań. Wysokość wpływów, jaka może być przeznaczona na dodatkowe wynagrodzenie — w podanych granicach w zależności od rodzajów opakowań i warunków odzysku opakowań używanych do odprzedaży — ustalają naczelni dyrektorzy zjednoczeń.

3. Indywidualna wysokość dodatkowego wynagrodzenia — w granicach środków, o których mowa w ust. 2 — nie może przekroczyć:

1) 300 zł miesięcznie, gdy czynności, o których mowa w § 2, ust. 2, wykonywane są łącznie z obowiązkami wynikającymi z umowy o pracę,
2) 800 zł miesięcznie, gdy czynności te są wykonywane także poza normalnym czasem pracy.

4. Przepis ust. 3, pkt 2 może być zastosowany tylko w przypadkach, gdy co najmniej 3/4 czynności liczonych w godzinach, przy rozpakowywaniu, segregowaniu, oczyszczaniu, składowaniu i przygotowywaniu opakowań do wysyłki jest wykonywane poza normalnym czasem pracy.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3 i 4, wypłaca się na podstawie odrębnej umowy zlecenia. Wynagrodzenie to nie może być wliczane do podstawy wymiaru wynagrodzenia za urlop.

6. Wypłata dodatkowego wynagrodzenia następuje na wniosek pracownika odpowiedzialnego za gospodarkę opakowaniami, zawierający udokumentowane dane o odprzedaży opakowań oraz udziale poszczególnych pracowników w czynnościach, o których mowa w § 2, ust. 2, zatwierdzony przez dyrektora przedsiębiorstwa.

7. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się za okresy miesięczne. Naczelny dyrektor zjednoczenia może ustalić inne okresy wypłat dodatkowego wynagrodzenia.

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw uzależnią wypłatę premii dla pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę opakowaniami w przedsiębiorstwie od realizacji planowanych zadań związanych z odprzedażą opakowań.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 250 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 września 1965 r. w sprawie wynagradzania za odprzedaż opakowań używanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 16, poz. 64).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski

19.

ZARZĄDZENIE Nr 18
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 maja 1972 r.

w sprawie prowadzenia działalności normalizacyjnej w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

znak: TE8-520-8/72

W celu dostosowania organizacji i zasad prowadzenia działalności normalizacyjnej do aktualnych potrzeb w tym zakresie, w związku z postanowieniami uchwały Nr 18 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1971 r. w sprawie dalszego rozwoju i zwiększenia efektywności działalności normalizacyjnej (Monitor Polski Nr 9, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Działalność normalizacyjną w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych prowadzą:

1) Departament Techniki,
2) zjednoczenia i inne jednostki organizacyjne bezpośrednio podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
3) przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe,
4) jednostki organizacyjne bazy naukowo-badawczej i rozwojowej (instytuty, biura konstrukcyjne, biura projektów oraz ośrodki badawczo-projektowe i badawczo-rozwojowe),
5) ośrodki normalizacyjne.

2. Zjednoczenia, przedsiębiorstwa oraz jednostki bazy naukowo-badawczej i rozwojowej zorganizują służby normalizacyjne w rozmiarach dostosowanych do zadań i rzeczywistych potrzeb.

3. Służba normalizacyjna może być zorganizowana w formie odrębnego działu (wydziału) albo samodzielnego, jedno- lub wieloosobowego stanowiska pracy, albo też w formie stanowiska pracy do spraw normalizacji utworzonego w ramach właściwej komórki organizacyjnej.

4. Ustalenie organizacji służby normalizacyjnej w jednostkach wymienionych w ust. 2 należy do kompetencji dyrektorów tych jednostek.

§ 2. 1. Koordynację całokształtu prac normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje Dyrektor Departamentu Techniki.

2. Do podstawowych zadań Departamentu Techniki należy w szczególności:

1) ustalanie kierunkowych wytycznych do planów prac normalizacyjnych,
2) opracowywanie resortowych planów prac normalizacyjnych,
3) organizowanie, koordynowanie i nadzorowanie działalności normalizacyjnej,
4) kontrola realizacji planów prac normalizacyjnych oraz nadzór nad wykorzystaniem rezultatów prac normalizacyjnych,
5) zapewnianie środków na działalność normalizacyjną i nadzór nad ich wykorzystaniem.

§ 3. 1. Do obowiązków zjednoczeń należy koordynowanie i organizowanie prac normalizacyjnych oraz nadzór nad działalnością normalizacyjną w podporządkowanym zakresie produkcji, zbytu i innych dziedzin działalności gospodarczej, a mianowicie:

1) programowanie rozwoju prac normalizacyjnych w poszczególnych branżach, oraz planowanie tych prac zgodnie z potrzebami gospodarki, w powiązaniu z planami prac naukowo-badawczych i rozwojowych,
2) ocena stanu i skutków działalności normalizacyjnej,
3) organizowanie, koordynowanie, podział i nadzorowanie wykonania prac normalizacyjnych,
4) opiniowanie projektów norm,
5) opiniowanie projektów zaleceń i innych międzynarodowych dokumentów normalizacyjnych,
6) zapewnianie warunków wprowadzania i stosowania norm,
7) zapewnianie warunków wykorzystania rezultatów prac normalizacyjnych, w szczególności przez podejmowanie przedsięwzięć w zakresie specjalizacji i koncentracji produkcji,
8) zapewnianie jednostkom podporządkowanym środków na działalność normalizacyjną,
9) analiza wniosków o zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskich Norm i przedkładanie ich właściwym jednostkom organizacyjnym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
10) ustanawianie norm zakładowych nie przekazanych do ustanowienia dyrektorom przedsiębiorstw,
11) organizowanie szkolenia normalizacyjnego,
12) kontrola prac normalizacyjnych i stosowania norm,
13) prowadzenie zbioru kompletów norm obowiązujących w danej branży oraz rejestru norm zakładowych,

2. Zjednoczenia mogą zlecać lub przekazywać ośrodkom normalizacyjnym, bądź innym jednostkom wykonywanie niektórych swoich zadań z zachowaniem obowiązujących w tym zakresie przepisów szczegółowych. Przekazanie lub zlecenie zadań nie zwalnia zjednoczenia od odpowiedzialności za wykonywanie całości prac normalizacyjnych.

3. Zjednoczenia, którym powierzona została rola zjednoczeń wiodących, obowiązane są do nadzoru nad działalnością normalizacyjną w całej branży objętej porozumieniem branżowym.

4. Dyrektorzy zjednoczeń są odpowiedzialni za właściwy rozwój działalności w podporządkowanych im ośrodkach normalizacyjnych i obowiązani są do zapewnienia niezbędnych środków dla tej działalności.

§ 4. Do obowiązków przedsiębiorstw przemysłowych i przedsiębiorstw budowlano-montażowych należy w szczególności:
1) prowadzenie prac normalizacyjnych w zakresie działalności podstawowej,
2) opiniowanie projektów norm,
3) opiniowanie projektów zaleceń i innych międzynarodowych dokumentów normalizacyjnych,
4) wprowadzanie i stosowanie norm,
5) wykorzystywanie rezultatów prac normalizacyjnych do usprawnienia produkcji,
6) stała wewnętrzna kontrola stosowania norm,
7) wnioskowanie tematyki normalizacyjnej do planów prac normalizacyjnych,
8) opracowywanie projektów norm zakładowych,
9) prowadzenie wzorcowego kompletu norm obowiązujących w danym przedsiębiorstwie,
10) popularyzacja normalizacji wśród załogi.

§ 5. Do obowiązków jednostek organizacyjnych bazy naukowo-badawczej i rozwojowej należy w szczególności:
1) prowadzenie prac normalizacyjnych w ramach prac naukowo-badawczych i rozwojowych,
2) przygotowywanie projektów norm lub danych wyjściowych do norm, jako elementów prac naukowo-badawczych i rozwojowych, we wszystkich wypadkach, gdy z wdrożeniem rezultatów prac naukowo-badawczych i rozwojowych wiąże się potrzeba ustanowienia normy,
3) opiniowanie projektów norm,
4) opiniowanie projektów zaleceń i innych międzynarodowych dokumentów normalizacyjnych,
5) stosowanie i stała wewnętrzna kontrola stosowania norm.

§ 6. 1. Powierza się funkcje ośrodków normalizacyjnych jednostkom wymienionym w załączniku.

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Techniki Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wprowadzania zmian w załączniku do zarządzenia w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacji i Miar.

§ 7. 1. Do podstawowych zadań ośrodków normalizacyjnych należy w szczególności:

1) analizowanie stanu, potrzeb i skutków działalności normalizacyjnej i wykorzystania norm oraz występowanie z wnioskami, w tym zakresie do zjednoczeń i ministerstw,
2) opracowywanie projektów programów i planów prac normalizacyjnych,
3) opracowywanie i opiniowanie projektów norm,
4) opracowywanie i opiniowanie zaleceń i innych międzynarodowych dokumentów normalizacyjnych,
5) informacja i poradnictwo w zakresie zagadnień normalizacyjnych,
6) opiniowanie i przygotowywanie wniosków o zezwolenie na odstąpienie od normy,
7) prowadzenie kompletów wszystkich norm związanych z zakresem działalności ośrodka oraz aktualizowanie norm w oparciu o dane publikowane w Biuletynie PKNiM i inne dokumenty normalizacyjne,
8) współudział w organizowaniu szkolenia normalizacyjnego.

2. Ośrodki normalizacyjne dostosują swoją działalność do wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar określających szczegółowe zadania i zasady organizacji ośrodków normalizacyjnych.

§ 8. 1. W ośrodkach normalizacyjnych oraz w miarę potrzeby w zjednoczeniach działają komisje normalizacyjne.

2. Do zadań komisji normalizacyjnych należy w szczególności:
1) określanie potrzeb w zakresie normalizacji i wskazywanie kierunków prac normalizacyjnych w branży,
2) inicjowanie prac naukowo-badawczych związanych z opracowywaniem norm,
3) wnioskowanie w sprawach związanych z międzynarodową działalnością normalizacyjną,
4) opiniowanie rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych,
5) opiniowanie projektów norm pod względem merytorycznym i formalnym z uwzględnieniem potrzeb odbiorców normalizowanych wyrobów i aktualnych możliwości wytwórców.

3. W skład komisji normalizacyjnych powinni wchodzić wybitni fachowcy w danej dziedzinie, znający zagadnienia normalizacyjne i mogący je ocenić z punktu widzenia:
— naukowo-technicznego,
— nowoczesności i postępu techniczno-ekonomicznego,
— potrzeby i możliwości wytwórcy,
— potrzeby użytkownika.

Do udziału w pracach komisji normalizacyjnej mogą być zapraszani przedstawiciele nauki, jednostek badawczo-rozwojowych rzeczoznawcy reprezentujący wytwórców i użytkowników.

4. Komisje normalizacyjne działające przy ośrodkach normalizacyjnych i przy zjednoczeniach powołują kierownicy tych jednostek organizacyjnych, zgodnie z przepisami o powoływaniu komisji resortowych oraz komisji w przedsiębiorstwach państwowych i w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości.

5. Jeżeli ośrodkiem normalizacyjnym jest jednostka podległa zjednoczeniu, propozycja składu komisji normalizacyjnej powinna być uzgodniona z dyrektorem zjednoczenia.

6. Przewodniczącym komisji normalizacyjnej jest kierownik jednostki organizacyjnej, pełniącej funkcje ośrodka normalizacyjnego, lub jego zastępca ds. technicznych lub naukowych.

7. Koszty związane z działalnością komisji normalizacyjnych pokrywa się ze środków finansowych danych jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisję.

§ 9. 1. Upoważnia się Dyrektora Instytutu Techniki Budowlanej i dyrektorów zjednoczeń, które pełnią funkcje ośrodków normalizacyjnych, lub którym podlegają jednostki pełniące te funkcje do ustanawiania norm branżowych oraz do zgłaszania wniosków o ustanawianie Polskich Norm.

2. Dyrektorzy zjednoczeń, zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji, mogą przekazywać uprawnienia do ustanawiania norm zakładowych dyrektorom przedsiębiorstw.

§ 10. 1. Tryb opracowywania, uzgadniania, ustanawiania norm oraz udzielanie zezwoleń na odstąpienie od norm określają obowiązujące przepisy.

2. Do wniosku o ustanowienie Polskiej Normy lub normy branżowej należy dołączyć harmonogram przedsięwzięć organizacyjno-technicznych niezbędnych do wdrożenia normy w przewidywanym zakresie i terminie.

§ 11. 1. Działalność normalizacyjna oraz stosowanie norm w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych powinny być przedmiotem kontroli.

2. Kontrolę prac normalizacyjnych i stosowania norm zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami przeprowadzają:
1) Departament Techniki w zakresie prac normalizacyjnych w stosunku do zjednoczeń i jednostek bezpośrednio podporządkowanych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz jednostek pełniących funkcję ośrodków normalizacyjnych,
2) zjednoczenia w stosunku do podporządkowanych im jednostek organizacyjnych, w tym również jednostek pełniących funkcję ośrodków normalizacyjnych,
3) służby kontroli jakości w zakresie stosowania norm,

§ 12. W zakresie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych oraz zasad wynagradzania za te prace należy stosować ogólnie obowiązujące w tej mierze przepisy.

§ 13. Tracą moc:
— zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów

Budowlanych z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie przekazania uprawnienia do ustanawiania norm branżowych (BN) (Monitor Polski Nr 61, z 1962 r. poz. 293 i z 1963 r. Nr 58, poz. 303),

— zarządzenie Nr 379 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 listopada 1962 r. w sprawie powołania komisji normalizacyjnych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 17, poz. 75),

— zarządzenie Nr 88 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 kwietnia 1963 r. w sprawie organizacji i zakresu działania ośrodków normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 7, poz. 28).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1972 r.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski

Załącznik do zarządzenia Nr 18 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 maja 1972 r.

Sieć Ośrodków Normalizacyjnych

w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wraz z określeniem tematycznego zakresu ich pracy

Lp.	Zjednoczenie	Nazwa ośrodka	Tematyka
1	2	3	4
01		Instytut Techniki Budowlanej	— słownictwo techniczne (nomenklatura) i klasyfikacja materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych z wyjątkiem tych dziedzin, które są przydzielone innym ośrodkom), — mechanika gruntów i dopuszczalne obciążenie gruntu (metody obliczeń), — betony zwykłe, ciężkie i lekkie (z wyjątkiem betonów komórkowych i betonów przeznaczonych do nawierzchni drogowych i lotniskowych (oraz zaprawy budowlane), — konstrukcja i technologia: a) ustrojów budowlanych, b) ochrony cieplno-wilgotnościowej, c) ochrony przeciwrdzewnej, przeciwwilgotnościowej i parochronnej, d) ochrony akustycznej, e) ochrony antykorozyjnej, f) ochrony przed czynnikami biologicznymi, g) ochrony przeciwpożarowej, — zastosowanie tworzyw sztucznych w budownictwie, — wymagania techniczne i badania w zakresie wykonywania robót budowlano-montażowych, ogólnobudowlanych (z wyjątkiem konstrukcji metalowych, instalacji, pieców przemysłowych, elektrycznych), — metody badań materiałów, elementów i konstrukcji (niszczące i nieniszczące) z wyjątkiem: betonów komórkowych, cementu, wapna, gipsu oraz elementów instalacyjnych
02	Zjednoczenie Przemysłu Cementowego	Instytut Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych	— surowce i gotowe spoiwa cementowe, czyste i mieszane oraz metody badań tych spoiw, — nazewnictwo i klasyfikacja
03	Zjednoczenie Biur Projektów Budownictwa	Zjednoczenie Biur Projektów Budownictwa	Budownictwo powszechne: — zagadnienia ogólne, klasyfikacja, nomenklatura, bezpieczeństwo, koordynacja wymiarowa i inne, — rysunek techniczny, oznaczenia graficzne i forma dokumentacji projektowo-kosztorysowej, — zagadnienia zagospodarowania terenu i placów budów, — obliczenia statyczne wytrzymałościowe i projektowanie budynków oraz ich części i elementów, z wyjątkiem nośnych konstrukcji metalowych
04	Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „MOSTOSTAL"	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „MOSTOSTAL"	Budowlane konstrukcje metalowe: — zagadnienia ogólne, — obliczenia statyczne i projektowanie, — wymagania i badania konstrukcji, — rysunek techniczny, — elementy i montaż konstrukcji, — sprzęt pomocniczy i oprzyrządowanie do produkcji i montażu,
05	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „ELEKTROMONTAŻ"	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Robót elektrycznych „ELEKTROMONTARZ"	Projektowanie i montaż urządzeń instalacji elektrycznych w budownictwie: — przewodów szynowych obudowanych do elektrycznych instalacji wnętrzowych,

1	2	3	4
			— elektroenergetycznych izolatorów z żywic syntetycznych
06	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej „INSTAL”	Projektowanie i montaż instalacji i urządzeń: — centralnego ogrzewania (z wyjątkiem węzłów cieplnych, grzejników żeliwnych i stalowych), — kotłowni wbudowanych i osiedlowych, — wodociągowych i kanalizacyjnych wewnętrznych, — ciepłej wody (wewnątrz budynku), — techniki powietrznej (wentylacja, klimatyzacja, odpylanie), — sprężonego powietrza, — wody przemysłowej, — instalacji przemysłowych
07	Zjednoczenie Przemysłu Betonów	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Betonów „CEBET”	— wyroby i elementy z betonu, żelbetu, betonu sprężonego oraz z betonów lekkich i komórkowych. — technologia, wymagania i badania betonów komórkowych
08	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa „ZREMB”	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „ZREMB”	Maszyny i urządzenia dla budownictwa: — do robót palowych, — do zagęszczania i transportu masy betonowej, — do robót zbrojarskich, — do robót podłogowych, — do robót tynkarskich i malarskich, — pomocnicze do robót budowlanych, np. agregaty grzewcze, rusztowania budowlano-montażowe, metalowe itp., — przyczepy i naczepy specjalne, — urządzenia transportu jezdniowego na placu, budowy, — urządzenia transportu i przeładunku pneumatycznego materiałów budowlanych, — wyciągi pionowe, — urządzenia dla prefabrykacji elementów budowlanych
09	Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych „METALPLAST”	— okucia budowlane, — elementy budowlane z metali (nienośne), — elementy budowlane z tworzyw sztucznych (płyty warstwowe itp.), — wyroby wykończeniowe z tworzyw sztucznych i metali (listwy, okładziny itp.), — elementy wyposażenia budownictwa z metali i tworzyw sztucznych (półki garderobiane, karnisze okienne itp.), — elementy instalacji sanitarnych z tworzyw sztucznych, — materiały (półfabrykaty) budowlane z tworzyw sztucznych (profile, kształtowniki itp.)
10	Zjednoczenie Przemysłu Stolarki Budowlanej	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Stolarki Budowlanej	— podział i określenie, wymiary i wymagania techniczne, wykonanie, odbiór i wbudowanie oraz metody badań wyrobów stolarki budowlanej otworowej z drewna, materiałów drewnopochodnych, tworzyw sztucznych i łączonych drewno-tworzywo i drewno-aluminium, — elementy budowlane produkowane z drewna i materiałów drewnopochodnych, jak ścianki osłonowe, działowe, płyty szalunkowe dźwigary itp., — meble wbudowane, — barakowozy z wyposażeniem
11	Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw, Kamienia Budowlanego i Surowców Mineralnych	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kruszyw Budowlanych	— naturalne i sztuczne kruszywa mineralne dla budownictwa (oprócz łamanych, filtracyjnych i dla drogownictwa), — surowce mineralne dla przemysłu: kwarc, dolomit, skaleń, łupek chlorocytowo-serecytowy, magnezyt
12	Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw, Kamienia Budowlanego i Surowców Mineralnych	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kamienia Budowlanego „Prokan”	— surowce z kamienia naturalnego, bloki, kamień łamany i łupany, — elementy budowlane i wyroby przemysłowe z kamienia naturalnego (oprócz drogowych) oraz elementy budowlane ze sztucznego kamienia, — kruszywa kamienne łamane i mączki dla budownictwa, — suche mieszanki do tynków szlachetnych, — kreda dla budownictwa, przemysłu i rolnictwa
13	Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Ceramiki Budowlanej	— surowce i wyroby ceramiki budowlanej, pustaki, dachówka, gąsiory, sączki, klinkier budowlany i drogowy, nakrywy kablowe, płyty podłogowe i ścienne kafle, polewy kaflarskie i inne, — surowce i wyroby wapienno-piaskowe, — prefabrykowane elementy ceramiczno-betonowe i ceramiczno-żelbetowe

1	2	3	4
14	Zjednoczenie Przemysłu Izolacji Budowlanej	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Izolacji Budowlanej	— wyroby izolacyjne wodoszczelne, ciepło- i zimnochronne, przeciwakustyczne, papy, lepiki, emulsje bitumiczne, kity, pasty, wyroby termalitowe, azbestowo-cementowe, wata szklana i wełna mineralna oraz wyroby z nich, jak również wyroby korkowe, z wyjątkiem środków ratunkowych, — elementy izolacyjne warstwowe
15	Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Ceramicznego „POLTECER"	— klasyfikacja surowców i wyrobów ceramicznych, — terminologia ceramiki szlachetnej, — metody badań surowców i wyrobów ceramicznych, — wymagania chemiczne, fizyczne i mechaniczne wiążące się bezpośrednio z metodami badań, — surowce ceramiczne: gliny i kaoliny, — ceramiczne wyroby budowlane: sanitarne, płytki podłogowe i ścienne, — kamionkowe wyroby kanalizacyjne, — kamionka gospodarcza i kwasoodporna, — naczynia stołowe i galanteria: porcelanowa, porcelitowa i fajansowa, — porcelana techniczna, laboratoryjna i apteczna,, — kalkomania przemysłowa i dydaktyczna
16	Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego	Instytut Szkła	— klasyfikacja surowców mas i wyrobów szklarskich, — terminologia przemysłu szklarskiego, — metody badań chemicznych, fizycznych i mechanicznych surowców, masy i wyrobów szklanych, — wymagania dotyczące własności chemicznych, fizycznych i mechanicznych wiążących się z metodami badań, — surowce szklarskie, — szkło budowlane: płaskie okienne, wzorzyste, zbrojone, polerowane, hartowane kształtki budowlane, szkło piankowe, — szkło przemysłowe, — ciągłe włókno szklane, — aparatura przemysłowa, rury i pręty, — szklany sprzęt laboratoryjny, z wyjątkiem szkła z przetwórstwa, — szkło oświetleniowe i sygnalizacyjne, — szkło stołowe, kuchenne i sanitarne, — opakowania szklane, — opiniowanie wymagań, dot. maszyn i urządzeń dla przemysłu szklarskiego. Tematyka Instytutu Szkła nie obejmuje szkła elektrotechnicznego oraz szkła optycznego
17	Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego	— nazewnictwo i klasyfikacja, — surowce wapienne i gipsowe, — spoiwa wapienne i gipsowe, — wyroby z wapna i gipsu dla celów budowlanych, przemysłowych i rolniczych, — prefabrykowane elementy gipsowe, — kamień wapienny i wapno, jako topniki stosowane w hutnictwie

20.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1972 r.

w sprawie zasad przeznaczania mieszkań wybudowanych ponad ustalone zadania planowe dla pracowników przedsiębiorstw budowlanych

Na podstawie § 18 ust. 2 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań (Monitor Polski nr 60, poz. 397), po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników przedsiębiorstw budowlanych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przeznacza się 60% powierzchni użytkowej mieszkań wybudowanych ponad zadania planowe z budownictwa spółdzielczego i rad narodowych, realizowanego przez te przedsiębiorstwa.

2. Efekty rzeczowe uzyskane ponad zadania planowe stanowią różnicę pomiędzy zadaniami ustalonymi dla zjednoczenia budownictwa w corocznych uchwałach Rady Ministrów w Narodowym Planie Gospodarczym w części dotyczącej budownictwa spółdzielczego i rad narodowych, a faktycznym wykonaniem zadań rocznych w tych rodzajach budownictwa.

3. Warunkiem uznania efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe, jest wykonanie przez zjednoczenie budownictwa rocznych zadań rzeczowych budownictwa mieszkaniowego ustalonych w Narodowym Planie Gospodarczym.

4. Budynki realizowane w ramach zakładowego budownictwa mieszkaniowego przekwalifikowane w ciągu roku na budynki spółdzielcze, nie są wliczane do wykonania zadań stanowiących podstawę wyliczania efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe.

5. Przy wyliczaniu efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe, nie uwzględnia się ewentualnych poślizgów z roku ubiegłego polegających na niewykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego w skali zjednoczenia budownictwa.

§ 2. 1. Zjednoczenia budownictwa, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, dokonują rozliczeń efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe z budownictwa mieszkaniowego i przedkładają w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wnioski o ustalenie powierzchni użytkowej mieszkań oraz wynikającej z niej liczby mieszkań.

2. Wnioski. o których mowa w ust. 1, zjednoczenia budownictwa uzgadniają z wojewódzkimi zarządami inwestycji miejskich (jednostkami równorzędnymi) i wojewódzkimi oddziałami Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

3. Prezydia wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), na podstawie wniosków zjednoczeń budownictwa, ustalają w ciągu 14 dni od wpływu wniosku powierzchnię użytkową mieszkań oraz wynikającą z niej liczbę mieszkań stanowiącą efekty rzeczowe uzyskane ponad zadania planowe.

4. Przydział mieszkań uzyskanych ponad zadania planowe następuje z budownictwa spółdzielczego powszechnego oraz z budownictwa rad narodowych najpóźniej do 30 kwietnia każdego roku.

§ 3. 1. Zjednoczenia budownictwa w uzgodnieniu z właściwymi zarządami okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w terminie do dnia 28 lutego każdego roku dokonują rozdziału mieszkań pomiędzy przedsiębiorstwa budowlane, wymienione w § 1, jak również pomiędzy przedsiębiorstwa innych resortów, które w ramach generalnego wykonawstwa przyczyniły się do przekroczenia zadań planowych.

2. W uzasadnionych wypadkach, zjednoczenia budownictwa, w uzgodnieniu z właściwymi zarządami okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, mogą przekazać część mieszkań uzyskanych w wyniku przekroczenia zadań planowych również innym jednostkom organizacyjnym własnego resortu.

§ 4. 1. Przydziały mieszkań, o których mowa w § 3, dokonywane są przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego lub organy prezydiów rad narodowych na rzecz osób skierowanych przez zakłady pracy w ilościach wynikających z rozdzielnika zjednoczenia budownictwa.

2. Przy przydziale mieszkań osobom określonym w ust. 1 mają zastosowanie zasady i tryb obowiązujący przy przydziale mieszkań przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego lub prezydia rad narodowych, z wyjątkiem przepisu § 10 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań (Monitor Polski nr 60, poz. 397).

§ 5. Przepisy niniejszego zarządzenia mogą być stosowane — za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) — również do przedsiębiorstw budowlanych innych resortów realizujących w charakterze generalnych wykonawców budownictwa mieszkaniowe objęte zadaniami planowanymi.

§ 6. Zarządzenie ma zastosowanie do efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe po dniu 1 stycznia 1972 r.

MINISTER GOSPODARKI TERENOWEJ
I OCHRONY ŚRODOWISKA
J. Kusiak

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
A. Karkoszka

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 maja 1972 r.

WYKAZ

zjednoczeń budownictwa upoważnionych do rozliczeń efektów rzeczowych uzyskanych ponad zadania planowe z budownictwa mieszkaniowego

Lp.	Zjednoczenie	Rejon działania
1	2	3
1	Białostockie Zjednoczenie Budownictwa	woj. białostockie
2	Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. bydgoskie
3	Gdańskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. gdańskie
4	Kieleckie Zjednoczenie Budownictwa	woj. kieleckie
5	Koszalińskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. koszalińskie
6	Krakowskie Zjednoczenie Budownictwa	m. Kraków i woj. krakowskie
7	Lubelskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. lubelskie
8	Łódzkie Zjednoczenie Budownictwa	m. Łódź
9	Zjednoczenie Budownictwa Województwa Łódzkiego	woj. łódzkie
10	Mazowieckie Zjednoczenie Budownictwa	woj. warszawskie
11	Olsztyńskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. olsztyńskie
12	Opolskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. opolskie
13	Poznańskie Zjednoczenie Budownictwa	m. Poznań i woj. poznańskie
14	Rzeszowskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. rzeszowskie
15	Szczecińskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. szczecińskie
16	Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa”	m. Warszawa
17	Wrocławskie Zjednoczenie Budownictwa	m. Wrocław i woj. wrocławskie
18	Zielonogórskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. zielonogórskie
19	Śląskie Zjednoczenie Bud. Miejskiego	woj. katowickie
20	Śląskie Zjednoczenie Bud. Przemysłowego	woj. katowickie, opolskie
21	Pomorskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego	woj. bydgoskie, gdańskie, koszalińskie, szczecińskie
22	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”	m. Warszawa, m. Łódź, woj. warszawskie, łódzkie, olsztyńskie, białostockie, część lubelskiego
23	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Południe”	m. Kraków, woj. krakowskie, rzeszowskie, kieleckie, część lubelskiego
24	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Zachód”	woj. wrocławskie, zielonogórskie, poznańskie,
25	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu	m. Warszawa, m. Wrocław, m. Szczecin, woj. katowickie, woj. poznańskie.

21.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 24 maja 1972 r.

w sprawie przedłużenia zezwolenia na odstąpienie od postanowień polskich norm

znak: TE8-0525/72

Departament Techniki Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zawiadamia, że decyzją Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar z dnia 10 maja 1972 r. znak: DT4-034-92 przedłużone zostało do dnia 31 grudnia 1973 r. zezwolenie na odstąpienie od postanowień polskich norm: PN-64/B-03404 „Współczynniki przenikania ciepła „K" dla przegród budowlanych" oraz PN-64/B-03406 „Centralne ogrzewanie. Obliczanie strat ciepła pomieszczeń", w zakresie podanym w obwieszczeniu MBiPMB z dnia 8 lipca 1970 r. (Dz. Urz. MBiPMB Nr 5 z dnia 18 sierpnia 1970 r. poz. 30).

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Malowaniec

22.

OBWIESZCZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEDSIĘBIORSTW ROBÓT ELEKTRYCZNYCH „ELEKTROMONTAŻ"

z dnia 28 stycznia 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(ZPRE-NK-79/72)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w 1971 roku przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż" wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Henryk Bąk s. Józefa, Edmund Bartkowiak s. Józefa, Czesław Bukowski s. Stanisława, Zdzisław Czarkowski s. Bolesława, Stefan Daśko s. Józefa, Alojzy Dybała s. Józefa, Ryszard Ebel s. Teodora, Wacław Fiuczak s. Piotra, Czesław Gajdziński s. Teodora, Władysław Gruszka s. Jana, Jan Jędrszczyk s. Jana, Stefan Jędrzejczak s. Piotra, Jan Kaczmarek s. Jana, Stanisław Kamiński s. Walentego, Bogusław Kondracki s. Stefana, Józef Krochmal s. Ignacego, Gerard Kruczkowski s. Pawła, Henryk Krzysiek s. Jana, Klaudiusz Kubica s. Jerzego, Jacek Kurnatowski s. Jana, Władysław Linca s. Jana, Alfred Liszka s. Grzegorza, Zygmunt Madej s. Antoniego, Zdzisław Malej s. Zygfryda, Edward Marszałek s. Józefa, Jan Mathea s. Ignacego, Wacław Nesteruk s. Prokopa, Krystyna Naumann c. Antoniego, Czesław Nowak s. Józefa, Bogumił Nowicki s. Feliksa, Zygmunt Rolnik s. Ignacego, Jan Rossa s. Józefa, Eugeniusz Rożynek s. Leona, Jan Samek s. Jana, Eugeniusz Światłoń s. Michała, Józef Szczypka, Marian Szewczyk s. Stanisława, Zbigniew Szpakowski s. Stanisława, Edmund Sztyrbicki s. Franciszka, Irena Szulc c. Jana, Tadeusz Tomaszewski s. Stanisława, Józef Walczak s. Jana, Włodzimierz Wamberski s. Antoniego, Stanisław Woźnica s. Stanisława, Jan Wróblewski s. Stanisława, Eugeniusz Zych s. Feliksa.

NACZELNY DYREKTOR
S. Pluciński

23.

OBWIESZCZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA OKUĆ I INSTALACJI BUDOWLANYCH

z dnia 14 lutego 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(DN/NKS/1009/71)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25.II.1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 14.II.1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Krystyna Burzyńska c. Władysława, Kazimierz Bzdęga s. Walentego, Wanda Dwornik c. Stanisława, Eugeniusz Jandy s. Ignacego, Cecylia Jankowisk c. Michała, Stanisław Jankowski s. Józefa, Maria Jazy c. Antoniego, Stanisław Kozłowski s. Marcina, Bronisława Meissner c. Feliksa, Czesław Myśliński s. Stanisława, Czesław Wojciechowski s. Antoniego, Jan Zieliński s. Mariana, Edward Zygmunt s. Pawła.

NACZELNY DYREKTOR
St. Mytko

24.

OBWIESZCZENIE
NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW

z dnia 17 kwietnia 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DS-202/1/72)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 r. (MP nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 17 kwietnia 1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Betonów wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Kra-

kowskiego Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Stanisław Dudek, s. Jana, Piotr Dudziak s. Józefa, Mieczysław Frankowicz s. Franciszka, Jan Gomuliński s. Jana, Władysław Hełmecki s. Władysława, Jan Irzyk s. Antoniego, Marian Janik s. Franciszka, Marian Kruczek s. Piotra, Maria Księżyc c. Stanisława, Wacław Kuczmański s. Władysława, Franciszek Łącki s. Mikołaja, Janusz Malinowski s. Alojzego, Katarzyna Molik c. Wojciecha, Aniela Mazur c. Józefa, Józef Maternowski s. Antoniego, Aleksander Morejko s. Piotra, Jan Podyma s. Michała, Tadeusz Piotrowski s. Leona, Tadeusz Rachwalski s. Jana, Wiesław Romanek s. Emila, Ryszard Rybicki s. Witolda, Włodzimierz Stanek s. Jana, Józef Turczyk s. Macieja, Mieczysław Wacławik s. Michała, Mieczysław Wcisło s. Jakuba, Jan Wyrwa s. Jana, Franciszek Zagórski s. Michała.

NACZELNY DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW
M. Ryznar

25.

**OBWIESZCZENIE
NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO „ZACHÓD"**

z dnia 25 kwietnia 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DK-123/254/72)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25.II.1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13 poz. 83) zostały wyróżnione w dniach 6 maja, 8 maja, 19 maja i 29 listopada 1971 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „Zachód" wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Zawodowego Pracowników Budownictwa i PMB — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Paweł Antoniak s. Michała, Andrzej Beska s. Andrzeja, Jan Bojanowski s. Józefa, Bożena Basińska c. Czesława, Stefan Dominiczak s. Franciszka, Antoni Domine s. Antoniego, Klemens Dyr s. Józefa, Feliks Gaczański s. Jana, Franciszek Hańczak s. Stefana, Witold Horoszkiewicz s. Stanisława, Kazimierz Homeniuk s. Michała, Jan Jankun s. Franciszka, Stanisław Jasiński s. Ludwika, Mieczysław Jasienicki s. Ignacego, Jan Kaput s. Stanisława, Edward Kamiński s. Stanisława, Antoni Koniarek s. Antoniego, Mieczysław Krupnik s. Józefa, Stanisław Krzyżanowski s. Zygmunta, Ryszard Korzeniowski s. Henryka, Edward Kubas s. Antoniego, Józef Maciej s. Marcina, Stanisław Mazur s. Edwarda, Józef Maćkowiak s. Macieja, Kazimierz Misiek s. Franciszka, Stanisław Marszałek s. Stanisława, Mieczysław Muzyk, s. Karola, Maksymilian Nowacki s. Andrzeja, Henryk Ostrowski s. Stefana, Leon Pawłowski s. Ignacego, Ignacy Pawlak s. Michała, Mieczysław Pawlicki s. Stanisława, Kazimierz Pieczonka s. Józefa, Marian Pawłowski s. Norberta, Tadeusz Peżyński s. Józefa, Walter Potempka s. Feliksa, Julian Peletka s. Stanisława, Kazimierz Rudowicz s. Antoniego, Michał Ryszko s. Andrzeja, Jadwiga Samborska c. Stanisława, Michał Sofiński s. Piotra, Kazimierz Staszczyk s. Ludwika, Józef Starzec s. Szczepana, Stanisław Szymczak s. Franciszka, Henryk Śliwka s. Franciszka, Józef Terlewicz s. Izydora, Stefan Tadeusiak s. Stanisława, Henryk Walkowicz s. Jana, Roman Wychodzki s. Zygmunta, Jan Zub s. Franciszka, Franciszek Zuber s. Antoniego.

NACZELNY DYREKTOR ZJEDNOCZENIA
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO „ZACHÓD"
Z. Grela

26.

**OBWIESZCZENIE
NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA
PRZEMYSŁU BETONÓW**

z dnia 27 kwietnia 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DS-202/2/72)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—70 (MP nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 27 kwietnia 1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Betonów wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Krakowskiego Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Władysława Byrgiel c. Władysława, Janina Gasińska c. Adama, Adam Kosek s. Jana, Maria Kudela c. Władysława, Tadeusz Lasoń s. Józefa, Edward Lulko s. Stefana, Henryk Maślanka s. Stanisława, Józef Ożóg s. Józefa, Genowefa Prochownik c. Bronisława, Stanisław Prochowicz s. Jana, Maria Racult c. Franciszka, Józef Rosek s. Franciszka, Stefania Sroka c. Jana, Tadeusz Śliwa s. Wojciecha, Andrzej Tuleja s. Andrzeja.

NACZELNY DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW
M. Ryznar

27.

OBWIESZCZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA ŁÓDZKIEGO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA

z dnia 4 maja 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

znak: DK/212/72)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 4 maja 1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Łódzkiego Zjednoczenia Budownictwa wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Józef Jajszczyk s. Bronisława, Edward Łabędź s. Jana, Józef Olejnik s. Romana, Marian Zakrzewski s. Władysława.

NACZELNY DYREKTOR
ŁÓDZKIEGO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA
Z. Witczak

28.

OBWIESZCZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW

z dnia 5 maja 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DS-202/3/72)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25.II.1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—70 (M. Pol. Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 5 maja 1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Betonów wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Lubelskiego Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy", następujące osoby:

Bronisław Baran s. Ignacego, Krystyna Borzęcka c. Aleksandra, Krzysztof Brzyski s. Stefana, Henryk Choduń s. Franciszka, Mieczysław Choduń s. Franciszka, Paweł Chudzik s. Michała, Henryk Demucha s. Jana, Zygmunt Gruda s. Jana, Adela Helman c. Stanisława, Eugeniusz Iwanek s. Szczepana, Zofia Lipska c. Eugeniusza, Jan Sagan s. Michała, Henryk Zalewski s. Józefa, Kazimierz Żygadło s. Władysława.

NACZELNY DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW
M. Ryznar

29.

OBWIESZCZENIE

NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW

z dnia 7 maja 1972 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DS-202/4/72)

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25.II.1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83), zostały wyróżnione w dniu 5 maja 1972 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Betonów wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Rzeszowskiego Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Jan Cichoń s. Jana, Józef Homa s. Wojciecha, Bronisław Kaczor s. Józefa, Tadeusz Kowalczuk s. Stanisława, Julian Małysa s. Pawła, Kazimierz Płocica s. Jana, Zofia Przybysz c. Jana, Michał Radwan s. Adama, Roman Rupa s. Józefa, Jan Smoliński s. Bronisława, Franciszek Stec s. Walentego, Bogusław Żak s. Stanisława.

ZASTĘPCA NACZELNEGO DYREKTORA
ds. PRODUKCJI
S. Szewczyk

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI
BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa, Zam. 1092/72, Nakł. 24 000 egz. A-48. Cena zł 2.—